

VII ZAKLJUČAK

U posmatranom periodu nije bilo nikakvog napretka u medijskom sektoru. Nije učinjeno ništa da se medijima olakša položaj. Ekonomsko propadanje emitera je nastavljeno, a Vlada pokazuje nedovoljnu zainteresovanost za sprovođenje sopstvenih mera i za pružanje pomoći medijima. Umesto toga, loše promene regulatornog okvira, protiv volje samih medija, su nastavljene, a zbog načina na koji su učinjene i mogućih posledica, značajno doprinose otežavanju situacije u kojoj se mediji nalaze.

Kriza u odnosima medija i vlasti i nepoverenje koje je vlast izazvala nedovoljnom brigom i razumevanjem za medije, mogu značajno usporiti razvoj ovog sektora, od čega zavisi i dalja demokratizacija društva. Najavljena izrada Medijske Strategije je očigledno zakasnela, ali predstavlja šansu za korak napred. Dogovor vlasti i medijskog sektora o prevazilaženju postojećih problema i o pravcima razvoja, sporazumno definisanje ciljeva i prioriteta, koji se žele postići, ali i principa i vrednosti, koji se žele zaštititi, kao i ostalog što podrazumeva strategija, predstavlja ozbiljan zadatak koji prevazilazi mogućnosti samo jednog ministarstva. Zato bi nosilac posla trebalo da bude Vlada, kao garant da će ono što je dogovoreno biti i sprovedeno. U međuvremenu, Vlada bi morala bez odlaganja da obezbedi realizaciju svih svojih mera, čime bi pokazala svoju sposobnost i odlučnost da stvori uslove i povoljno okruženje za razvoj medija.

S druge strane, da bi Strategija bila pravilno formulisana, nužno je da sam medijski sektor jasno definiše svoje zahteve i ponudi rešenja za sva važna medijska pitanja. Da bi u tome uspeali, neophodno je postizanje bolje saradnje unutar samog sektora. To podrazumeva da sva medijska udruženja pokažu veću spremnost da prevaziđu parcijalne interese, kao što to neka već jesu učinila i da svoju energiju usmere ka postizanju ciljeva koji su im ili bi im morali biti zajednički. Tako ujedinjeni povećavaju šanse za uspeh, kako je to dosadašnja praksa i pokazala.